

— Цефасъ, нека Господь ти прости за злото, което ми наврави, както и азъ ти прощавамъ въ името на Христа.

Урсъ, като пуснъ ржцѣтъ на гърка, добави:

— Нека Спасителтъ ми прости, както азъ тебе прощавамъ.

Хилонъ паднъ на пода и като се опрѣ на ржцѣтъ си, въртѣше главата си, като звѣръ, хванхтъ въ клѣтка, като се огледваше на около и очакваше отъ дѣ ще му дойде смъртта. Той още не вѣрваше на очитѣ и ушитѣ си, като не смѣеше да се надѣва на помилванѣе.

Постепенно, обаче, самообладанието му се връщаше, само посинѣлитѣ му бърни треперяхъ още отъ ужасъ. Апостолтъ се обърнъ къмъ него съ думитѣ:

— Иди си!

Хилонъ станъ, но още не можеше да говори. Той несъзнателно се доближи до леглото на Виниция, като че ли продължаваше да иска защита, макаръ да му бѣхъ простили. Въ очитѣ му се четѣше изумление и недоумѣние. Макаръ да му бѣхъ простили, той искаше часъ по-скоро да се истръгне живъ отъ тия сгранни хора, благостта на които го плашеше толкова, колкото би го уплашила жестокостта имъ. Струваше му се, че ако стои още, ще се случи още нѣщо неочаквано; като се исправи прѣдъ Виниция, той заговори съ прѣкъсванъ гласъ:

— Дай писмото, господарю, дай писмото!

Като взе дѣсчицата, която му подаде Виниций, Хилонъ се поклони на християнитѣ и на Виниция и, като се промъкнъ по край стѣната, хвърли се къмъ вратата.

Въ градината, дѣто го обхванъ мракътъ, коситѣ изново щръкнххъ на главата на гърка: той бѣше увѣренъ, че Урсъ ще истръчи подиръ него и щъ го убие въ тъмнината. Хилонъ би побѣгнхлъ съ всичкитѣ си сили, но краката му се отказвахъ да се подчиняватъ, а послѣ и съвсѣмъ се вцепенихъ, когато Урсъ, наистина, се исправи прѣдъ него.

Хилонъ паднъ съ лицето си на земята и зарѣва:

Урбане . . . въ името на Христа

Но Урбанъ каза:

— Не бой се. Апостолтъ ми заповѣда да те изведъ до вратата, та да се не побъркашъ въ тъмнината. А ако си умеренъ, азъ ще те заведа и у дома ти.

Хилонъ вдигнъ главата си.

— Що казвашъ, що? . . . Ти нѣма ли да ме убиешъ?

— Не! азъ нѣма да те убижъ, а ако одеви те хванххъ твърдѣ яко за ржката и съмъ ти причинилъ болка, прости ми.